

Jongerenkoor PaMa wordt 50 jaar

Jongerenkoor PaMa viert dit jaar haar 50-jarig bestaan en dat wordt op 18 maart groots gevierd met een reünie in de Antonius Abt. Zowel huidige als oud-leden werken er momenteel hard aan dit mogelijk te maken. Een goed moment om een paar mensen te vragen wat PaMa voor ze heeft betekend.

Oscar Nijhof – oud-lid en oud-dirigent

“Als kind keek ik al op tegen PaMa wanneer ik in de kerk naar ze luisterde.” Oscar Nijhof, oud-lid en oud-dirigent van jongerenkoor PaMa, vertelt over zijn tijd bij het koor. In 1994 werd hij lid en dat is hij gebleven tot 2009. In deze periode is hij twee keer voorzitter geweest en bij zijn vertrek werd hij benoemd tot erelid. In 2011 kwam hij terug, ditmaal als dirigent. In 2016 heeft Bart, de huidige dirigent van PaMa, het stokje van hem overgenomen.

Oscar zit dit jaar voor de tweede keer in de jury van het Nationaal Jongerenkorenfestival in Rijsbergen. “Na alles wat ik bij PaMa en in de jongerenkorenwereld heb meegemaakt is jureren in Rijsbergen een kroon op het werk en bovenal een enorme eer.”

Eind jaren negentig droeg Oscar bij aan een beslissing die waarschijnlijk bepalend is geweest voor het voortbestaan van PaMa. “In 1998 waren we nog maar met zo’n acht leden, dit was hetzelfde jaar dat ik voorzitter werd. Toen hebben we serieus overwogen ermee te stoppen. We waren toen aangesloten bij de Pauluskerk, maar net op dat moment benaderde de Sacramentskerk ons voor het verzorgen van een vormselviering. Hun eigen koor, Sacramento, was namelijk net opgeheven.” Gek genoeg leek deze op het eerste gezicht weinig positieve ontwikkeling de redding te zijn geweest van jongerenkoor PaMa. Oscar: “Sacramento was opgeheven, maar een aantal oud-leden wilden toch graag doorzingen. Met deze mensen zijn we toen samen gaan zingen en het één leidde tot het ander. We hebben toen de beslissing gemaakt te vertrekken uit de Pauluskerk en te gaan zingen bij de Sacramentskerk. Een moeilijk besluit, maar achteraf is het onze redding geweest. Vanaf dit punt groeide ook het ledenaantal sterk en konden we weer een gezond jongerenkoor worden.”

Niet alleen het koor zelf, maar ook het muzikerepertoire maakte een ontwikkeling door. “In de jaren negentig lieten we pas het jaren zestig repertoire achter ons en richtten we ons op nummers die nog steeds goed in het huidige repertoire zouden passen. Dit deden we niet alleen voor de uitdaging, maar ook om beter aan de sluiten op de liturgische beleving. In 1999 deed PaMa voor het eerst mee aan het Nationaal Kampioenschap Jongerenkoren in Rijsbergen.” Dit kampioenschap, wat nu bekend staat als het Nationaal Jongerenkorenfestival, is volgens Oscar tevens een goede weerspiegeling van hoe het ervoor staat in de wereld van jongerenkoren. “Je ziet dat steeds minder koren mee doen en dan weet je dat dat wel iets is om je zorgen over te maken.” Wel merkt hij ook op dat daar juist de kracht van PaMa ligt. “Waar andere koren het niet redden, heeft PaMa overleefd. Wanneer je een jongerenkoor verliest is dat nooit goed, maar het kan bijdragen aan het voortbestaan van een ander jongerenkoor. Kijk maar naar Sacramento en ook naar jongerenkoor Mi Segua uit Zoetermeer. Dit koor werd helaas opgeheven, maar pianist Tim is toen bij PaMa komen spelen. Ook dit is een redding geweest.”

Oscar merkte, ook in zijn tijd als dirigent, op dat er door de jaren heen veel met een koor kan gebeuren, maar dat sommige dingen nooit veranderen. “De mensen zijn anders, maar de cultuur is altijd hetzelfde gebleven. Ik zie nog steeds dat leden van PaMa zich actief betrokken voelen bij het koor en graag iets willen bijdragen. Iedereen is op elkaar aangewezen. Dit is een sterke kracht, maar zorgt er soms ook voor dat het lastig is tot goede overeenstemming te komen.” Dit is niet het enige wat PaMa volgens Oscar zo bijzonder maakt. “Bij PaMa worden vriendschappen voor het leven gesloten. Er is ruimte voor ieders talent en het is een hechte groep waarin iedereen zich wel op een bepaalde manier verantwoordelijk voelt. Ik weet ook: je kan pas goed zingen als je ècht een groep bent.”

Bart de Jong – huidig dirigent

Bart de Jong is nu ruim een jaar dirigent bij jongerenkoor PaMa en dat bevalt hem naar eigen zeggen goed. “Van alle koren die ik dirigeer is dit het koor met mensen die het dichtst bij mij zitten qua leeftijd. Dat is wel relaxt, het geeft een makkelijke klik. Het is een slim koor, je kan snel dingen bereiken en nieuwe dingen instuderen. PaMa heeft weinig instructie nodig voor veel resultaat. Ik vind het heel leuk dus, maar af en toe mag het tijdens de repetitie wel wat rustiger zijn, haha.”

Bart heeft het er maar druk mee, want momenteel is hij dirigent van wel vijf koren. “PaMa is denk ik het meest ambitieuze jongerenkoor dat ik dirigeer. Nu zijn al mijn koren wel echt anders, dus is het lastig vergelijken. Ik kan ook wel redelijk makkelijk omschakelen daarin, voor mij is juist die afwisseling wel leuk. Het houdt me wakker.” Ook is hij erg te spreken over de zelfstandigheid van het koor. “De kracht van PaMa ligt erg in de activiteit. Het koor is slim en heeft een sterk zelfregulerend vermogen. Dat scheelt echt in wat je aankan qua taken en in hoeverre je meedenkt met alles wat er gebeurt. Ik merk dat bij PaMa veel dingen onderling geregeld en georganiseerd worden. Ook heeft het een actief bestuur. Ik heb nergens omkijken naar en dat vind ik erg prettig! Organisatorisch ben ik zelf namelijk weer niet zo sterk, haha. De andere kracht is echt de gezelligheid. Het is een leuk clubje en na de repetitie doen we altijd nog een drankje. Dat is ook wat mensen aantrekt, dat je nog even lekker kan ontspannen na een repetitie en een vermoeiende week.”

Bart is enthousiast over PaMa en wil graag nog veel bereiken met het koor. “Bijzonder is dat de heren hier eigenlijk in de meerderheid zijn, dat zie je niet zo vaak. Aan de balans tussen de dames en de heren zou ik nog graag willen werken. Ook zou ik willen kijken of we nog meer variatie aan kunnen brengen in het repertoire. Dat doen we nu al met wat popnummers, maar ik zou ook wel een keer de klassieke kant op willen”

Binnenkort gaat Bart van vijf naar vier koren en dat betekent gelukkig dat hij wat meer tijd in andere belangrijke zaken kan steken. Samen met zijn vrouw is hij namelijk een kinderopvang gestart met de focus op muziek. “Volgende week gaat de opvang open, dus we hebben het er druk mee gehad. We hebben al veel instrumenten aangeschaft.”

Op de vraag waarom iemand bij jongerenkoor PaMa zou moeten komen zingen, heeft Bart een duidelijk antwoord: “Omdat zingen leuk is! Je wordt hier ook uitgedaagd, het niveau is namelijk best wel hoog. Voor iedereen die van zingen en gezelligheid houdt, is het het echt waard om een keer te komen kijken.”

Max Spruijt – huidig lid

“PaMa is niet zomaar een koor waar alleen gezongen wordt. Het is een koor dat in de laatste 14,5 jaar dat ik lid ben veel veranderingen heeft doorgemaakt. Met een wissel van verschillende dirigenten (Hans, Meye, Pieter, Cees, Ellen, Oscar, Bart en zelfs Lennart als inval dirigent) en pianisten (Edwin, Tim en nu Pipi) die ons altijd prachtig hebben begeleid. En niet te vergeten alle leden die ons koor door de jaren heen heeft zien komen en gaan. Desondanks al die veranderingen is PaMa voor mij in de kern nog altijd hetzelfde gebleven. Een koor waar vriendschappen voor het leven ontstaan, een koor dat het keer op keer voor elkaar krijgt te overleven en een koor waarbij bovendien iedereen welkom is. PaMa is voor mij altijd een tweede thuis geweest en ik hoop dat wij en de toekomstige generaties hier nog een tweede halve eeuw van kunnen genieten!”